

מתו, אֲשַׁתְּכָה מֶלֶה אַחֲרָא בְּחִכְמַתָּא. שְׁפַרְמַתָּה: זָמְנָא
 אַחֲרָא אַסְתָּלְקֹו מִן עַלְמָא, וְאַתְּקָנוּ בְּעַפְרָא, (דאודמןא דיבטמאן
 עליה ומית בחוי עלמא דבגין דיתתקון (ס"א דאודמןא עליה וטב בהאי עלמא בגין דיתתקון
 (ס"א דטמאן עליה ומית בהאי עלמא ואתתקון בעפרא בגין דיתתקון באתר דישטלים זמניה
 מית הא וראי דא הוא שבחה משאר מתי עלמא אי תימא אתדן זמנא אַחֲרָא בְּהַהְוָא עַלְמָא
 הא בתיב לא תקום וגוו) בתר דאשטלים זמניה מית וראי הוא שבחה משאר מתי עלמא. אי
 תימא לא אתדן זמנא אַחֲרָא בְּהַהְוָא עַלְמָא, דכתיב לא תקום פעםים צרה) **כָּל שְׁכַנְתָּה**
דָּהָא קָבֵיל עֻזְנָשָׂא זָמְנָא וְתִרְיָן, וְדָא וְדָא, אַתְּרִיה
אַתְּקָנוּ בְּשַׁבְּחָא יִתְּרִיד מַאֲיָנוֹן חַיִּי, דַּעַד לֹא קָבֵילוּ
עֻזְנָשָׂא.

וְעַל דָּא כתיב וְשִׁבְחָ אֲנִי אֶת הַמִּתִּים שְׁפַרְמַתָּה, דִּיקְאָ,
 אלין אַיְנוֹן חַיִּין, וְאַקְרָוִן מִתִּים. מַאֲ טַעַמָּא אַקְרָוִן
 מִתִּים, בְּגִין דָהָא טַעַמוֹ טַעַמָּא דְמוֹתָא, וְאֶפְעַל גַּבְעָ
 דְקִיְּמִי בְּהָאי עַלְמָא, מִתִּים אַיְנוֹן, וּמְבִין מַתִּיא אַהֲדָרוֹן.
 וְעוֹד עַל עַזְבָּדִין קְדָמָאיָן קִיְּמִין לְאַתְּקָנָא, וְאַקְרָוִן
 מִתִּים. מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הַמָּה חַיִּים, דַעַד לֹא טַעַמוֹ טַעַמָּא
 דְמוֹתָא, וְלֹא קָבֵילוּ עֻזְנָשִׂיָּהוּ, וְלֹא יָדַעַי אֵי זְפָאָן בְּהַהְוָא
 עַלְמָא וְאֵי לָאו.

תָא חַזִּי, זְפָאָן דְזָפָאָן לְאַתְּקָשָׁרָא בְּצָרוֹרָא דְחַיִּי, אַיְנוֹן
 זְפָאָן לְמַחְמִי בְּיַקְרָא דְמַלְכָא עַלְאָה קְדִישָׁא, כִּמֵּה
 דָאָת אָמֵר, (תהלים כז) לְחַזּוֹת בְּנֵעַם יְיָ וּלְבָקָר בְּהִיכְלָוּ.
 וְאַיְנוֹן מְדוֹרָהָן, יִתְּרִיד וְעַלְאָה מִפְלָא אַיְנוֹן מְלָאָכִין

קדישין, וכל דרגין דלהון. דהא הוו אתרא (ס"א חרוה) עלאה, לא זכאיין עלאין ותתאיין למחמי ליה, הדא הווא דכתיב, (ישעה סד) עין לא ראתה אלhim זולתך וגוזו. ואינון דלא זכאין לסלקה כל בך באינון, (ס"א דוכתא, אית וכו) דוכתיה אית לוון למתא בפום אורחיהו, ואילין לא זכאין להו אתר, ולמחמי כמה דחמאן איןון דלעילא, ואילין קיימי בקיומה דעתן מתא ולא יתר. ואי תימא מאן עדן מתא. אלא דא עדן דאקרי חכמה מתא, ודא קיימת על גן דברא, ואשגחותא הדאי עדן עלייה (ולא יתר), ואילין קיימי בהאי גן, ואתហנוין מעדן דא.

מאי בין עדן מתא לעלה. ביתרונו הואר מן החשש, עדן מתא, אקרי עדנה נוקבא. עדן עלאה, אקרי עדן דבר, עלייה כתיב עין לא ראתה אלhim זולתך. האי עדן מתא, אקרי גן לעדן דלעילא, והאי גן אקרי עדן, לגן דמתתא. ואילין דמשתכחין בגן מתא, אתהנוין מהאי עדן העלייה, בכל שפט ושבט, ובכל ירחא וירחא, הדא הוי דכתיב, (ישעה סו) והיה מדוי חדש בחדרשו ומדוי שבת בשבתו.

ועל אלין אמר שלמה, מן החיים אשר המה חיים עדבה, הדא אלין בדרכא עלאה יתר מפיהו. מאן איןון.

איבון שכבר מתו, וקבעו עונשא תרי זמני, ואילין אקרון בסוף מזוקק, ועל נורא זמני ותרין, ונפיק מפיה זהה מא, ואטברר ואתבקי. (קהלת ד) וטוב משגיהם את אשר עדן לא היה. הנהו רוחא דקאים לעילא, ואת עכבר לנחתא לחתא, דהאי קאים בקיומיה, ולית לייה לקבלא עונשא, ואית ליה מזוגא מההוא מזוגא (דף קפ"ג ע"א) עליה דליילא לעילא.

טב מבלחו, מאן שלא אתפרש, ולא אתגלייא, וכל מלוי בסתיימה איבון. דא הוא זכה חסידא, דנטר פקודדי אוריתא, וקיים לון, ואשתדל באורייתא יממא ולילי. דא אתאחד ואתהני בדרך עלה עלה כל שאר בני נשא, ובלהו אתאחדו (ס"א אהזקון) מחותפה דהאי.

תא חזי, בשעתא דאמר קודשא בריך הוא למשה יאסף אהרן אל עמיו, אתחלש חילא דיליה, וידע דהא אתבר (מצוות קפ"א ע"א) דרוועא ימיבא דיליה, ואודעוזא כל גופיה, כיון דאמר קח את אהרן ואת אלעזר בנו, אמר ליה קודשא בריך הוא, משה, הא דרוועא אחרא אויזיפנא לך (זמנית לך), והפסיק את אהרן וגוי, ואהרן יאסף, הא אלעזר יהא לגבה, זמנה (נ"א ימינא) דא תחות אבוי. ועם כל דא לא אשלים אחר בההוא זמנה באבוי, דהא ענבי יקר אסתלקו, ולא אהדרו אלא בזוכיותה דמשה, ולא בזוכיותה דאלעזר.

(במדבר כ) **וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה וְגַוּ.** אַמְּמִיא לְעֵינֵי כָּל הָעֵדָה. אֶלְּא, בְּגַין דָּאַהֲרֹן הוּא רְחִימָא דָעֵמָא, יִתְיר מְכֻלָּא, וְלֹא יִמְרוּן דָּהָא אַתְּגַגֵּיד עַל יָדָא דָמָשָׁה. וּמֹשֶׁה מְשִׁיךְ לְאַהֲרֹן בְּמַלְיָן, עַד דְּסַלִּיקֵו לְטוֹרָא, וְכָל יִשְׂרָאֵל הוּא חָמָאן, בְּשַׁעַתָּא דְאָפְשִׁיט מֹשֶׁה לְבוֹשֵׁי דָאַהֲרֹן, וְאַלְבִּישׁ לֹוּן לְאַלְעָזָר.

מַאֲטַעַמָּא מֹשֶׁה (נו"א ולאהרן). אֶלְּא מֹשֶׁה אַלְבִּשֵּׁנוּן לְאַהֲרֹן כִּד סַלִּיק לְכַהְנָא, הָדָא הוּא דְכִתְיב וַיַּלְבִּשׁ מֹשֶׁה אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו, וְכִתְיב (ויקרא ח) וַיַּלְבִּשׁ אֹתוֹ אֶת הַמְּעַיל. הַשְׁתָּא. מֹשֶׁה אַעֲדִי מִגִּיה, מַה דִּיחָב לֵיה. וַקּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא אַעֲדִי מִגִּיה, מַה דִּיחָב לֵיה. וַתְּרוּוּיְהוּ אָפְשִׁיטוּ לֵיה לְאַהֲרֹן מְכֻלָּא, וּמֹשֶׁה אַעֲדִי לְבָר, וַקּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לֵא אַעֲדִי, לְגַו. וְעַד דְאַעֲדִי מֹשֶׁה, קּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לֵא אַעֲדִי, זֹפָא חֹלְקָא דָמָשָׁה.

זֹפָא חֹלְקִיהָן דְצִדִּיקִיָּא, דְקּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא בְּעֵי בְּיִקְרִיהָן. אַתְּקִין קּוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן, עֲרָסָא וְמִנְרָתָא דְדַהֲבָא דְגַנְתָּרָא. וּמְדִידָה נְטִיל, מִהְהָוָא מִנְרָתָא דְהָוָה דְלִיק בְּכָל יוֹמָא תְּרִי זְמִינִי וְאִסְתִּים פּוּם מִעֲרָתָא וְנַחֲתָג.

רְבִי יְהוּדָה אמר, פּוּם מִעֲרָתָא הוּא פַתִּיחָא, דְכָל יִשְׂרָאֵל הוּא חָמָאן לְאַהֲרֹן שְׁכִיב, וּבּוֹצִיבָא דְמִנְרָתָא דְלִיק

קמיה, וערסיה נפיק ועיל, ועננא חד קאים עליה. ובדין ידע ישראל מה אהרן מית. וחמו מה אסתלקו ענני כבוד, מה הוא דכתיב ויראו כל העדה כי גוע אהרן וגוע, וזה אוקמה. ועל מה בכו לאהרן כל בית ישראל, גורין ונשין וטף, מה רחימא מפלחו היה. רב' שמעון אמר, הגי תלתא אחין על אין קדישין, אםאי לא אתקברו באתר חד, ושיפין אתבדרו, חד הכא, חד הכא, חד באתר אחר. אלא אית דאמר, באתר דבעאן ישראל לאסטכנא ביה, מית כל חד וחד, בגין לאגנה עלייהו, ואשתזובן, אבל כל חד וחד מית בדקא חזי עלייהו. מרום בקדש, בין צפון לדרום. אהרן לסטר ימינה. משה בדקא חזי ליה. אחיד ההוא טורא לטורא לאהרן, ובניש לקבורתא דMRIIM לגבי ההוא טורא, אחיד לתרי סטר. ועל מה אתקורי הר העברים, דתרי סטרי טורא דמעברי, ואחיד לסטרא דא ולסטרא דא.

וכאה חולקיהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאת. ואפ על גב דאיונן באתר אחר, בעלמא אחרא עלאה, זכותהון קיימה בעלמא דא, לדרי דרין. ובשעתא דישראל תיבין בתיבתא קמי קודשא בריך הוי, וגזרה אתגוזר עלייהו, כדין קاري קודשא בריך

הוּא לְצִדְיקִיָּא דְקִיְמִי קִמְיהָ לְעֵילָא, וְאוֹדֶעֶת לוֹן, וְאַיִבּוֹן
מְבָטְלִי הַהִיא גִּזְרָה, וְחִיִּס קִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַלְיִיהוּ
דִּיְשְׂרָאֵל. זֶפְאַיִן אַיִבּוֹן צִדְיקִיָּא, דַעֲלִיִּיהוּ פָתִיב (ישעה נח)
וְגַנְחַךְ יִי תִּמְיד וְגַוּ.

(במדבר כ"א) וַיַּדְבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמֹשֶׁה וְגַוּ. פָּרָשַׁת אָדָא,
בְּאַתָּר אַחֲרָא אָסְתָּלִיק, עַמְּ אַיִבּוֹן מֵי מְרִיבָה דְמֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן.

רַבִּי יִצְחָק פָּתָח, (אסתר ח) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי (ד"ג קפ"ג נ"ב)
וַתַּלְבִּשׁ אָסְתָּר מְלֻכּוֹת וְגַוּ. מְגַלַּת אָסְתָּר בְּרוֹיחָ
הַקָּדֵשׁ נָאָמְרָה, וּבְגִין כֵּד כְּתוּבָה בֵּין הַכְּתוּבִים. וַיְהִי בַּיּוֹם
הַשְׁלִישִׁי, דָאַתְּחַלֵּשׁ חִילָא דְגַופָא, וְהָא קִיְמָא בְּרוֹיחָ
בְּלֹא גַופָא, כְּדַיְן וַתַּלְבִּשׁ אָסְתָּר מְלֻכּוֹת. מַאי (קפ"ט ע"ב)
מְלֻכּוֹת. אֵי תִּימָא בְּלֹבוֹשִׁי יִקְרֵר וְאֶרְגוֹנוֹנָא, הָא לֹאוּ הַכִּי
אֲקָרְרֵי. אַלְאָ וַתַּלְבִּשׁ אָסְתָּר מְלֻכּוֹת, דָאַתְּלַבְּשָׁת בְּמְלֻכּוֹת
עַלְהָא קְדִישָׁא, וְדַאי לְבָשָׁה רֹוח הַקָּדֵשׁ.

מַאי טַעַמָּא זָכָתָה לְהָאֵי אַתָּר. בְּגִין דְגַטְרָא פּוֹמָה דְלֹא
לְחוּוֹאָה מְדִי. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (אסתר ב) אַיִן אָסְתָּר
מְגַדָּת מְולִדָּתָה. וְאַוְלִיפָּנָא כָּל מָאן דְגַטִּיר פּוֹמִיה
וְלִישְׁבִּיה, זָכֵי לְאַתְּלַבְּשָׁא בְּרוֹיחָ דְקִידְשָׁא. וְכָל מָאן דְסְטִי
פּוֹמִיה לְמַהְה בִּישָׁא, הָא וְדַאי הַהוּא מַהְה בִּישָׁא עַלְיִיה.
(ס"א וְאֵי לֹאֵו), וְאֵי תִּימָא הָא נְגֻעִים, אוֹ צְרֻעָת, דְמוֹקְדָן
בְּחוּיוֹא עַלְיִיה, וְהָא אוֹקְמוֹת.

וַיֹּאמֶר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמֹשֶׁה. דָּא מָרוּ מְלָה בִּישָׁא
בְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וּבְתְּرָגוּמוֹ. וְעַמּוֹ מֹשֶׁה בְּצֹו.
לִמְהַלְלֵתָנוּ, שָׂוֹן כָּל אֲפִיקְיָא שְׁוֹוִין בְּגִינְעַךְ אָזְדָמָן
לְגַבְּיָהוּ חֻווִין, דְמַזְקָדוֹן לֹזָן פְּאָשָׁא, וּעַיְלָא אָשָׁא
לְמַעְיָהוּ וּנְפָלִין מַתִּין, כִּמְהַדָּאת אָמָר וַיִּשְׁלַח יְיָ בְּעַמּוֹ אֶת
הַנְּחַשִּׁים הַשְּׁרָפִים.

רַבִּי חַיִיא אָמָר, חֻווִין הוּא אֲתִין, מְלָחֵן בְּפּוּמִيهוּ,
וּבְשָׁבֵין וּמַתִּין. מַאי מְלָחֵן. כִּמְהַדָּאת אָמָר (קהלת י)
אִם יִשּׁוֹךְ הַנְּחַשׁ בְּלֹא לְחַשׁ. אָשָׁא הוּא מְלָחֵן בְּפּוּמִيهוּ,
וּבְשָׁבֵן, וּשְׁדִין אָשָׁא בְּהָיוֹ, וְאַתְּזָקְדָּן מַעְיָהוּ וּמַתִּין וְהָא
מַלְיָן אַלְיָן אַסְתָּלָקוּ לְאַתְּרָא אַחֲרָא.

(במדבר כ"א) וּמִשְׁם בְּאֶרֶת הָוּא הַבָּאֵר. מַאי שְׁנָא דְהַכָּא
בְּאֶרֶת, וְלֹבֶתֶר בָּאֵר. אֶלָּא בְּאֶרֶת, לְבֶתֶר דְמַתְּכַבְּשִׁי
מִיָּא לְגֹזֶן יְמָא, וּבְחַתִּי לְתַתָּא. בָּאֵר, בְּשַׁעַתָּא דִיצָחָק
מַלְיָא לֵיה. הִיא הַבָּאֵר, הָוּא כְּתִיב וּרְזָא דָא, כִּמְהַ
דְכַתִּיב, (במדבר יח) וּעַבְדֵד הַלְוִי הָוּא.

רַבִּי אָבָא אָמָר, בְּכָל אַתְּרָה הָוּא, וּקְרִיבוּן הִיא, דְכַר
וּנוּקְבָּא כְחַדָּא. וּכְלֹא עַלְאָה, ה' בּוּקְבָּא, ו' (רפ"ה
ע"ב, פָקוֹדי רְלִילָה ע"ב) דְכַר, א' כְלֹא דְכַלָּא. דְהָא א' בְשַׁלִימָו
שְׁרִיאָ. זְכָאֵין אִיפּוֹן יִשְׂרָאֵל, אָף עַל גַּב דְאִינְגּוֹן לְתַתָּא,
אִינְגּוֹן אֲחִידָן בְּכָלְלָא עַלְאָה דְכַלָּא, וּבְגִינְעַךְ כְתִיב (תהלים

ק) הֵן עֲשֻׂנוּ וְלֹא אָבְחַנוּ, בְּאֶלְף כְּתִיב. כַּלְלָא דּוֹה וְאֶ
דְּכָלִיל כְּלָא.

רבי שמעון אמר, רוח דמייא, דא הוּא רוח הקדש,
דָּנֵשֶׁב בְּקָדְמִיתָא. בָּמָה דָּאָת אָמֵר (שיר השירים ד) הַפִּיחִי
גַּבְּיִ, לְבַתֵּר נְזָלֵין מִיָּא לְמַלְיִא לְה, (כלא) הַדָּא הוּא
דְּכִתִּיב, (תהילים קמז) יִשְׁבּוּ רֹוחוּ יִזְלֹו מִים. יִשְׁבּוּ רֹוחוּ
בְּקָדְמִיתָא, וְלְבַתֵּר יִזְלֹו מִים. וְעַד לֹא נִשְׁבּוּ הָאֵי רֹוחָא,
לֹא נְזָלֵין מִיָּא. מַאי קָא מִשְׁמָעַ לָן, מִשְׁמָעַ דְּבָעֵי בְּכָלָא
לְאַתְעֵרָא מַלְהָ, בְּעוֹבְדָא אוּ בְמַלְהָ, אוּ לְאַתְחֹזָה כְּחִיזָּוּ
דְּעֹבְדָא. וְהַכָּא, עַד דְּרוֹחָא לֹא נִשְׁבּוּ, לֹא נְזָלֵין מִיָּא
לְגַבִּיהִ דְּהַהוּא רֹוח.

הוּא הַבָּאָר, הִיא הַבָּאָר קְרִיבָן, מַאי שְׁנָא בְּקָדְמִיתָא
בָּאָרָה, וְהַשְׁתָּא בָּאָר, אֶלָּא בְּקָדְמִיתָא נַוקְבָּא
בְּלַחְזָהָא, וְהַשְׁתָּא דָקָא מְרָה הוּא, כְּלָלָא דְּכָר וְנוֹקְבָּא,
אַקְרֵי בָּאָר. וּבָאָתָר דְּאַשְׁתְּכָה דְּכָר, אֲפִילּוּ מַהָּא נַוקְבָּא,
דְּכָר קְרִיבָן לְכָלָא.

אֲשֶׁר אָמַר יי' לְמֹשֶׁה אֱסֹף אֶת הָעָם, בְּגִינַן דְּהָאֵי בָּאָר
לֹא אָעֵדִי (בָּאָר) מַפְּיִיהָ. וְאֵי תִּמְאָ, הַיְךֿ יַכְלִין
לְשַׁאֲבָא מַנְיָה כָּלָא, אֶלָּא אֵיהָוּ נַפְּיִיק לְתַלְיִסְרָ נְחָלִין,
וּנְבִיעַ אַתְמָלִי וּנְפִיק לְכָל סְטְרִין, וּבְדִין הוּוּ יִשְׂרָאֵל
בְּשַׁעַתָּא דְּשָׁאָרָן וּבְעֵינֵין מִיָּא, קִיְימִין עַלְיָה, וְאָמְרִי

שִׁירַתָּא. וְמֵה אָמַרְיִ, עַלִּי בָּאָרָ. סָלְקִי מִימִיךְ, לְאַגְפְּקָא
מִין לְכָלָא, וְלֹא תַשְׁקָא הַמְגַהָּ. וּבָנָ אָמַרְיִ תַוְשְׁבַחֲתָא
דְּהָאִ בָּאָרָ, בָּאָר חַפְרוֹה שְׂרִים וְגַוָּּ. מֶלֶה קַשְׁוט הַוָּ
אָמַרְיִ, וּבָהָ הוָא.

מַהְכָא אָוְלִיפְנָא (נ"א תָא חַוִי), כָל מָאֵן דְבָעֵי לְאַתְעָרָא מַלְין
דְלֻעִילָא, בֵין בְעַוְבָדָא בֵין בְמַלָּה. אֵי הַהְוָא
עַוְבָדָא, אוּ הַהְוָא מַלָּה, לֹא אַתְעַבֵּיד פְּדָקָא יָאָות, לֹא
אַתְעָרָמְדִי. כָל בְּגַי עַלְמָא אָזְלִין לְבִי כְּנִישְׁתָא לְאַתְעָרָא
מַלָּה דְלֻעִילָא, אָבָל זְעִירִין אַיְנוֹן דִּידָעֵין לְאַתְעָרָא,
וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הָוָא קָרֵיב לְכָלָא דִּידָעֵי לְמַקְרֵי לִיהְ
וְלֹא תַעֲרָא מַלָּה פְּדָקָא יָאָות, אָבָל אֵי לֹא יִדְעֵי לְמַקְרֵי
לִיהְ, לֹא אֵיהְ קָרֵיב, דְכַתִּיב (זהללים כמה) קָרוֹב יִי לְכָל
קָרוֹרָאָיו וְגַוָּּ. מֵאֵי בָאָמָת. דִּידָעֵי לְאַתְעָרָא מַלָּה דְקַשְׁוט
פְּדָקָא יָאָות, וּבָנָ בְכָלָא.

אוֹף הַכָּא, הָוָ אָמַרְיִ יִשְׂרָאֵל הַגִּי מַלְין, מַלְין דְקַשְׁוט,
בְגִינָן לְאַתְעָרָא (דף קפ"ד ע"א) לְהָאִ בִּירָא, וְלֹא שְׁקָא הַלּוֹן
לִיְשָׂרָאֵל, וְעַד דְאָמַרְיִ הַגִּי מַלִּי לֹא אַתְעָרָ. וּבָנָ אָפִילָוּ
בָאַיְנוֹן חַרְשֵׁי עַלְמָא, דְמִשְׁתְּמִישֵׁי בּוֹזִיבִין בִּישִׁין, עַד
דְעַבְדִּי עַוְבָדוֹי דְקַשְׁוט לְגַבְיִיהָן, אֵי לֹא אָמְרוּ מַלִּי
דְקַשְׁוט, בְגִינָן לְאַמְשָׁכָא הַלּוֹן בְהַגִּי גּוֹנוֹא דְבָעֵיָן, לֹא
מַתְעָרִין לְגַבְיִיהָן, וְאָפִילָוּ דְצֻוּחִי כָל יוֹמָא בְמַלְין

אחרנין, או בעובדא אחרא, לא משכין לוֹן לגביהו
לעלמיין, ולא מתערין לקבללייהו.

תא חזי, כתיב, (מלכים א יח) ויקראו בשם הבועל וגוו. מי
טעמא. חד הלאו רשו בהונא בעל בהאי. ועוד
דמלין לא מתכשרן בינייהו, ואנשי לוֹן קודשא בריך
הוּא מנהון. הדא הוּא דכתיב, (מלכים א יח) ואותה הסבota את
לבם אחרנית. זבאים איבנו צדיקיא, דידי עלי למקרי
למאריהוֹן בדקה יאות.

אמר רבי שמעון, הבא בעינה לגלאה מלחה. תא חזי,
כל מאן דידע לסדרא עובדא בדקה יאות,
ולסדרא מלין בדקה יאות, הא ודאי מתערין לקודשא
בריך הוּא, לא משכאת מלין עלאיין דמתכשרן. (ס"א זאי לא, לא
אתכשר לגביהו). ולא אכشر לגביהו אי הבי כל עלמא ידע
לסדרא עובדא, ולסדרא מלין, מי חשבו דלהון
צדיקיא, דידי עקרא דמלחה ועובדא, וידעי לכוונה
לבא ורעותא, יתר מאלין אחרנין, שלא ידע כל בך.
אלא אלין שלא ידע עקרא דעובדא פולי האי, אלא
סדרא בעלים ולא יתר, משכין עלייהו מישכו
דבתר בתפוי דקדשא בריך הוּא, שלא טס באוירא
דשגיחו אקר.

ואלין דידי ומכווני לבא ורעותא, מפקי ברכאנ מאתר

דמְחַשְׁבָּה, וְנִפְקֵי בְּכָל גָּזָעִין וְשֶׁרֶשִׁין בָּאֲרָח מִישָׁר בְּדַקָּא יָאוֹת, עד דְמִתְבָּרְכוּן עַלְאַיִן וְתַתְאַיִן, וְשֶׁמְאָ קְדִישָׁא עַלְאָה מִתְבָּרְךָ עַל יְהִיּוֹן. זֶפְאָה חִילְקִיּוֹן. דָּהָא קְדִשָּׁא בְּרִיךָ הוּא קָרִיב לְגַבְיוֹן, וְזֶפְאָן לְקַבְּלִיּוֹן, בְּשַׁעַת אַדְקָרְוֹן לֵיהֶן, הַנְּאָזְמִינָן לֹזֶן. בְּשַׁעַת אַדְיָנוֹן בְּעַאֲקוֹן, הַנְּאָזְמִינָן לְגַבְיוֹן, הַנְּאָזְמִינָן לֹזֶן בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי, הַדָּא הַנְּאָזְמִינָן דְכְתִיב, (זהלימים צא) כִּי בַּי חִשְׁקָה וְאַפְלַטְהוּ אֲשֶׁר גִּבְהָהוּ כִּי יִדְעַ שְׁמֵי.

(במדבר כא) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה אַל תִּירְאָ אֶת־מִשְׁלָג בַּיּוֹם שְׁנִי בְּבַיִתְהָ שְׁנִים. תָּא חֹזֵי, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יִנְקָא מִתְּרִי סְטוּרִי, הַשְׁתָּא בְּרַחְמִי, הַשְׁתָּא בְּדִינָא. כִּד בְּעֵיא לִנְקָא בְּרַחְמִי, אֲשֶׁתְכָה אַתָּר לְאַתִּישָׁבָא בֵּיהֶן. כִּד בְּעֵיא לִנְקָא בְּדִינָא, אַתָּר אֲשֶׁתְכָה לְאַתִּישָׁבָא בֵּיהֶן, וְלִמְשָׁרִי עַלְוָהִי, דָהָכִי הַנְּאָבְלָל אַתָּר, לֹא שָׁאָרִי מִלְהָ דְלֻעִילָא, עד דְאֲשֶׁתְכָה אַתָּר לִמְשָׁרִי עַלְוָהִי. וַיַּעַל דָא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְאַתִּירָה בַּבְּיִתְהָא מִשְׁלָג, מַאי טֻמָּא, בְּגִינַן דְכָל בַּיִתְהָא לְבּוֹשָׁנִים. לֹא שְׁרִיא הָאֵי, אֶלָּא בְּהָאֵי חִוּר בְּסֻומָּק, וְסֻומָּק בְּחִוּר. וְהָא אַזְמָוָה.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה אַל תִּירְאָ אֶת־מִשְׁלָג, תְּרִין אֶת־אַיָּנוֹן שְׁלִימִין בְּאֹורְקִיתָא בְּתִרְיָן וּוַיְיָן, חַד דָא, וְחַד,

(דברים כב) עד דְּרוֹשׁ אֲחִיךְ אֶתֵּנוּ. מַאי טֻמֶּא. בְּגַין דְּאַיְנוּ אֶתֵּן מִמְשָׁה. עד דְּרוֹשׁ אֲחִיךְ (אֲחִיךְ מִקְשָׁה) אֶתֵּנוּ, דְּבָעִי לְפִרְשָׁא הַהוּא אֶתֵּן, דְּהַהוּא אֲבִידָה.

אָנוֹף הַכָּא בֵּין אֶתֵּנוּ, דָא עֹוג, דְּאַתְּדָבֵק בְּאַבְרָהָם, וּמְאַנְשֵׁי בֵּיתֵיכְהָה, וּכְדָא אַתְּגֹזֵר אַבְרָהָם מַה בְּתִיב, וְכָל אֲנָשֵׁי בֵּיתְךָ וְגַוּ. דָא עֹוג דְּאַתְּגֹזֵר עַמִּיהָ, וְקַבְּיל הַאִי אֶת קְדִישָׁא, כִּיּוֹן דְּחַמָּא עֹוג דְּיִשְׂרָאֵל מְקַרְבֵּין גְּבִיהָ, אָמַר הָא וְדָא אֲנָא אַקְדִּימָנָא זְכוּתָא דְּקָאִים לוֹן, וְדָא שְׂוֵי לְקַבְּלִיהָ.

בֵּיה שְׁעַתָּא דְּחִיל מִשָּׁה, הַיְּךְ יִכְּלֵל לְאַעֲקָרָא רְשִׁימָא דְּרְשִׁים אַבְרָהָם. אָמַר, וְדָא הָא יִמְינָא דִילִי מִית, דָהָא יִמְינָא בַּעֲיוֹא לְהָא. אֵי נִמְאָה הָא אַלְעֹזֶר, יִמְינָא דְּסִיחָרָא הָוא, וְלֹא דִילִי. וְהָא אֶת לִימִנָּא הָוא, דְּאַבְרָהָם לִימִנָּא הָוא.

מִיד אָמַר קְוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אֶל תִּרְאָ אֶתֵּנוּ, לֹא תַּדְחַל לְהַהוּא אֶת דִילִיהָ, וְאַפְּיָלוּ לִימִנָּא לֹא אַצְטְרִיךְ. כִּי בְּיַדְךָ גַּתְתִּי. שְׁמָא לָא הַיְּךְ יִעַקֵּר לִיהְ מִעַלְמָא, דָהָא הוּא פְּגִים רְשִׁימָא דִילִיהָ, וּמְאַן דְּפָגִים לְהָא אֶת, אַתְּחַזֵּי לְאַתְּעֲקָרָא מִעַלְמָא, כֹּל שְׁבַּן שְׁמָא לָא דִילִךְ, דְּאַיְהוּ יִדְךָ, יִעַקֵּר לִיהְ מִעַלְמָא, בְּגַין כֵּה (ד"ג ק"פ"ד ע"ב) אַתְּעֲקָר מִעַלְמָא, וְאַפְּיָלוּ דְּאַיְהוּ תְּקִיפָא מִבְנֵי גְּבָרִיָּא, וּבְעָא לְשִׁיצָה לְהָוֹ לְיִשְׂרָאֵל, נִפְלֵא בְּיַדְךָ דְּמָשָׁה וְאַשְׁתְּצִי.

בגין כך כלא שציאו ישראל בניו וכל עמיה, וכל דיליה. כמה דכתיב, ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו וכתיב, (דברים ב) ונפך אותו ואת בנו. בנו כתיב חסר יוזד, וקרינן בניו, וזה אוקמונה חבריא. זכאיין אינון ישראלי, דמשה נביאה הוה בינייהו, דבגיניה עביד לון קידשא בריך הוא כל הגני אתוון, ואוקמונה. וקידשא בריך הוא לא גזר קיימיה עם שאר עמיין לאתקשרה בית, אלא עם ישראל, לאינון בניו דאברהם, דכתיב בו (בראשית יז) ובין זרעך אחריך לדרכם ברית עולם. וכתיב (ישעה נט) ואני זאת בריתם אתם אמר יי רוחי אשר עלייך וגוי. לא ימושו מפיך וגוי.

ברוך יי לעולם אמן ואמן

פרק ב' בָּלְקָן

(במדבר כ"ב) וירא בלק בן צפור וגוי. רבי שמעון אמר, וירא, מי ראה חמה. ראה ודאי ממש חמא במשקופא דחכמתא, כמה דכתיב, (בראשית כו) (ק"מ ע"ב) וישקה אבימלך מלך פלשתים بعد החלון. מי بعد החלון. כמה דעת אמר (שופטים ח) بعد החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא (אלא) ס"א ודאי) חalon דחכמתא דזנבי שליחון דכביה, לאינון

בָּגִין כֹּךְ כֹּלֶא שְׁצִיאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּנֹיו וְכֹל עַמְּיהָ, וְכֹל דִּילִיהָ. בַּמָּה דְכַתִּיב, וַיְכֹה אֹתוֹ וְאֶת בְּנֹיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְכַתִּיב, (דברים ב) וַיְפַךְ אֹתוֹ וְאֶת בְּנֹו. בְּנֹו כַּתִּיב חִסְר יוֹ"ד, וְקִרְיַנְן בְּנֹיו, וְהָא אָוקְמוֹתָה חַבְרִיָּא.

וְכֹאן אִינּוֹ יִשְׂרָאֵל, דְמָשָׁה נִבְיאָה הָוה בִּנְיִיחָה, דְבָגִינִיהָ עֲבִיד לֹוֹן קִוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל הַנִּי אַתְוֹן, וְאָוקְמוֹתָה. וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא גַזֵּר קִיִּימָה עַם שָׁאֵר עַמִּין לְאַתְקְשָׁרָא בֵּיתָה, אֶלָּא עַם יִשְׂרָאֵל, דְאִינּוֹ בְּנֹוי דָאַבְרָהָם, דְכַתִּיב בּוֹ (בראשית יז) וּבֵין זָרָעַ אַחֲרִיךְ לְדָרְתָּם בְּרִית עֹלָם. וְכַתִּיב (ישעיה נט) וְאַנְיִ זֹאת בְּרִיתִי אָוֹתָם אָמַר יְיָ רַוחַי אֲשֶׁר עַלְיָד וְגֹו. לֹא יִמּוֹשׁוּ מִפְּרִיךְ וְגֹו.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

פרק ה' בָּלְקָן

(במדבר כ"ב) וַיַּרְא בְּלָק בֶּן צְפֹר וְגֹו. רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, וַיַּרְא, מֵאִי רָאֵה חָמָא. רָאֵה וְדָאי מִמְשָׁחָמָא בְמִשְׁקֹופָא דְחַכְמָתָא, וְחָמָא בְעִינָנוּ. חָמָא בְמִשְׁקֹופָא דְחַכְמָתָא, בַּמָּה דְכַתִּיב, (בראשית כו) (ק"מ ע"ב) וַיִּשְׁקַף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעֵד הַחֲלוֹן. מֵאִי בְּעֵד הַחֲלוֹן. בַּמָּה דָאַת אָמַר (שופטים ה) בְּעֵד הַחֲלוֹן בְּשִׁקְפָּה וְתִיבָּב אִם סִיסְרָא (אָלא) ס"א וְדָאי) חֲלוֹן דְחַכְמָתָא דְזֹנְבִּי שׁוֹלִיחָן דְכַבְּבִיא, וְאִינּוֹ

חלוני דחכמתא. וחד חלון אית דכל חכמתא ביה שרייא, וביה חמוי מאן דחמי בעקרה דחכמתא. אוף הכא וירא בלאק, בחכמתא דיליה.

בן צפור, פמה דאמרו. אבל בן צפור ממש, הכא חרשווי הו בכמה זיבין דההוא צפור, נטיל צפור, מפשבש בעשבא, מפרח באוירא. עbid עובדין ולחייש לחיישי, וההוא צפור הוות אתי, וההוא עשבא בפורמיה, (ס"א מפרח באוירא) מצפפא קפמיה. ואעל ליה בכלוב חד. מקטר קטרתין קפמיה, ואיהו אודע ליה כמה מלין. עbid חרשווי, ומצפפא עופא, ופרח וטס לגבי גלי עיניהם, ואודע ליה. ואיהו אתי. וכל מלוי בההוא צפור הו. יומא חד עבד עובDOI, ונטיל ההוא צפור, ופרח ואזיל ואתעכבר, ולא אתה. הוות מצטער בנפשיה. עד דאתה, חמיא חד שלhalb דאסא דטס אבתיריה, ואוקיד גדרפי. כדיין חמיא מה דחמא, ודחיל מקמייהו דישראל. מה שמיה דההוא צפור. ידו"ע. וכל איבונן דמשמשי וידעו לשמשא בההוא צפור, לא ידען חרשווי, פמה דהו ידע בלאק.

וכל חכמתא דהו ידע, בההוא צפור הו ידע. והבי הו עbid. גחין קפמיה, וקטר קטרתא חפי רישיה, וגחין ואמר. איהו אמר העם, וצפרא אתיב ישראל, איהו אמר

מָאֵד, וַצְפָּרָא אֲתִיב רַב. עַל שָׁוֹם רַב עַלְּאָה דָאָזִיל בָּהּוּ. שְׁבָעַיִן זָמַנִּין צְפָצְפוּ דָא וְדָא. אִיהוּ אָמַר דָל, וַצְפָּרָא אָמַר רַב. כְּדֵין דְחִיל, דְכַתִּיב וַיַּגֵּר מֹאָב מִפְנֵי הָעָם מָאֵד כִּי רַב הָוּא, רַב הָוּא וְדָא.

וּבְזִינִי חַרְשֵׁין (ס"א דְקָסְרִיא"ל) דְקָסְדִּיא"ל (ב"א דְפָשְׁדִיא"ל) קָדְמָאָה, אֲשֶׁר חַנּוּ, דַצְפָּרָא דָא הוּ עַבְדֵין לֵיה בְזָמַנִּין יְדִיעָן, מִכְסָף מַעֲרָב בְדַהֲבָא, רִישָׁא דַדְהֲבָא. פּוֹמָא דְכַסְף. גְּדַפּוּי מְנַחֵשַׁת קָלְלָה מַעֲרָב בְכַסְףָא. גּוֹפָא דַדְהֲבָא, נְקוּדֵין דְנוֹצֵי בְכַסְף. רְגָלֵין דַדְהֲבָא. וְשֻׁוּין בְפּוֹמָא לִישְׁן דַהֲהֵוֹא צְפּוֹר יְדוּעָ.

וְשֻׁוּין לְהָוָא צְפָרָא בְחַלוֹן חד. וַפְתַּחַין כּוֹין לְקַבֵּל שְׁמַשָּׁא. וּבְלִילִיא פְתַחַין כּוֹין לְסִיחָרָא. מְקַטְּרֵין קוֹטְרֵתֵין, וַעֲבֵדֵין חַרְשֵׁין, וְאוֹמָן לְשְׁמַשָּׁא. וּבְלִילִיא אֲוֹמָן לְסִיחָרָא, (דף קפ"ה ע"א) וְדָא עַבְדֵין שְׁבָעָה יוֹמִין. מְפָאָן וְלְהַלְּאָה, הָוָא לִישְׁנָא מְכַשְּׁפֵשָׂא בְפּוֹמָא דַהֲהֵוֹא צְפָרָא, נְקוּדֵין לְהָוָא לִישְׁנָא בְמַחְטָא דַדְהֲבָא, וְהֵי מִמְלָלָא רְבָרְבָּן מְגַרְמָת, וְכֹלָא הוּה יְדֻעַ בְּלֵק בְצְפּוֹר דָא (ר"א). עַל דָא בְּן צְפּוֹר, וַיְגִין כֶּה חָמָא, מַה דִּבֶּר נְשָׁ אַחֲרָא לֹא יְכִיל לְמַנְדָע, וְלֹא יְכִיל לְמַחְמִי. מ

כְתִיב (תהלים סח) אָמַר יְיָ מְבָשֵׂן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמְצּוּלָות יִם. אִית לֹן לְשֻׁוֹאָה לְבָא לְמַהְיָמָנוֹתָא דְקוּדָשָׁא בְּרִיךְ

הוּא, דָכַל מַלְוִי מַלְיִ קְשׁוֹט, וּמַה יִמְגֹנֵת אָסָגִיא. דְכִיוֹן דֶמֶלֶה אָמֵר, כֵלָא אֲתַעֲבֵיד, וְדָא בֵר נְשׁ דְחִיק לְבָא, וְאָמֵר לְכָמָה שְׁבִין, וְלְכָמָה זְמִגֵּן יִשְׂתַלֵם דָא, דְאִיהוּ פֶה. כְפּוּם רְבָרְבָנוּ דִילִיה, דָכַל עַלְמִינָן מַלְיִא יִקְרִיה, הַכִּי הוּא. מַלְוִי בֵר נְשׁ זְעִיר, וְכָל מַלְוִי אִינְון לְפּוּם שְׁעַתָּא, הַכִּי הוּא לְפּוּם שְׁעַתָּא. אָבֵל בְתִיְבְּתָא, וּבְעוֹתָא, וּבְעוֹבְדִין טְבִין, וּבְדָמָעִין סָגִיאין, אִיהוּ קְדִישָׁא רַב וּעְלָאָה עַל כָל עַלְמָא, אַזְהָיר נְהֹרִיה, וּקְמִיט קְדוֹשָׁתִיה, לְגַבִּיה דָבָר נְשׁ, לְמַעַבְדָ רְעוּתִיה.

אָמֵר יי', לְזִמְנָא דָאַתִי, זִמְנִין קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְעָרָא וּלְאַתְבָא מְבָשָׂן, כָל אִינְון דְקָטָלוּ לְזֹן חַיּוֹת בְּרָא וְאָכְלוּ לְזֹן. בְגִין דָאַית בְעַלְמָא (ס"א אָוֹף הַכָּא מֶלֶךְ הַבָּשָׂר) אָתָר מַוְתָּבָא, דָכַל חִיוֹן רְבָרְבָנוּ, וּטוֹרִין רַמְאִין וּסָגִיאין, וּטוּמִירִין אַלְיִין בָּאַלְיִין. וּעְרוֹד מְדָבָרָא תְקִיפָא תִּמְןָן, אִיהוּ עֹוג (בִּין) עֲרֹודִי דְמְדָבָרָא הָוֹתָה, וּשְׁכִיחָה תִּמְןָן תְוקֻפָא דִילִיה, בְגִין דָהָוָה מֶלֶךְ הַבָּשָׂר, דָכַל מֶלֶכִי עַלְמָא, לֹא יְכַלֵּין לְאַגְחָא קְרָבָא בְיה, בְגִין תְוקֻפָא דְבָשָׂר. וְאַתָּא מְשָׁה, וְאַגְחָבָא בְיה קְרָבָא.

סִיחָן: סִיחָא דְמְדָבָרָא הָוָה סִיחָן. וּרְחַצְנוּ דְמוֹאָב עַלְיָה הָוָה. כִי אַרְגָנוּן גְבוּל מוֹאָב בֵין מוֹאָב וּבֵין האָמוֹרִי. תָא חֹזֵי, בְשַׁעַתָּא דְחַרִיבָו יִשְׂרָאֵל קְרַתָּא

דְּסִיחוֹן, כֶּרוֹזָא אֲתַעֲבֵר בְּמַלְכוֹ דְּשָׁמֵיָא, אֲתַכְּנֵשׁוּ גַּבְרִין
שְׁלַטְבִּין עַל שָׂאָר עַמִּין, וְתַחְמוֹן מַלְכוֹ דְּאָמוֹרָא הַיִּד
אֲתַחֲרֵב בְּמַלְכוֹ.

בְּהַהְיא שְׁעַתָּא, כֹּל אַיִּנוֹ שְׁלַטְבִּין הַהּוּ מִמְּנִין עַל שְׁבֻעָ
עַמִּין אֲתַכְּנֵשׁוּ, וּבָעוֹ לְאַהֲדָרָא מַלְכוֹ לִיוֹשָׁנָה.
כִּיוֹן דְּחַמּוֹ תְּקִפָּא דְּמִשָּׁה, אֲהַדְרוּ לְאַחֲרָא. הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (בְּמַדְבֵּר כָּא) עַל בֵּן יָאמְרוּ הַמּוֹשְׁלִים בָּאוּ חַשְׁבוֹן,
אַיִּנוֹ שְׁלַטְבִּין מִמְּנָן עַלְיָהוּ דְּאֲתַכְּנֵשׁוּ, וְהּוּ אָמְרִי בָּאוּ
חַשְׁבוֹן, מֵאָן הוּא דִּין דְּחַרְבֵּב לְהָ. תְּבִנָּה וְתִפְונָן
כְּדַבְּקָדְמִיתָא, וְתַהְדֵר מַלְכוֹ לִיוֹשָׁנָה.

כִּדְחַמּוֹ גִּבּוֹרְתָּא דְּמִשָּׁה, וְשַׁלְהֹבָא דְּמַלְכוֹ, אָמְרוּ כִּי אִשְׁ
יַצָּאָה מִחְשָׁבוֹן לְהַבָּה מִקְרִית סִיחוֹן. כִּיוֹן דְּכַתִּיב
מִחְשָׁבוֹן, אִמְמַאי מִקְרִית סִיחוֹן. דְּהָא קְרִית סִיחוֹן חַשְׁבוֹן
הָוּה, דְּכַתִּיב כִּי חַשְׁבוֹן עִיר סִיחוֹן מִלְּךָ הָאָמוֹרִי.

אֶלָּא, שַׁלְהֹבָא דְּמַלְכָא שְׁמֵיָא גַּפְקָ, וְחַרְבֵּב פָּלָא.
בְּשְׁעַתָּא דְּאַיִּנוֹ אָמְרִין תְּבִנָּה וְתִפְונָן עִיר סִיחוֹן
סְתִּים, וְלֹא אָמְרוּ חַשְׁבוֹן, דְּחַשְׁיבוּ דְּבָגִין כֵּה יַתְבִּנִי
לְמוֹתָבָא דְּאָמוֹרָא, בְּדִין אֲתִיבוּ וְאָמְרוּ, לֹא יְכִילֵנָא.
מַאי טָעַמָּא. בְּגַיִן דְּכָל אַרְחִין וְשְׁבִילִין אָסְתָּתָמוֹ בְּתְקִפָּא
דְּרַב עַלְּהָא דְּלַהֲוָן. אֵי נַהֲדָר וְגִימָא וְגַדְבָּר חַשְׁבוֹן דְּתְבִנָּה,
הָא אִשְׁ יַצָּאָה מִחְשָׁבוֹן. אֵי נַהֲדָר וְגִימָא (סְתִּים) קְרִית סִיחוֹן,

הא להבה יוצאה מקרית סיחון ודי. כיון דההיא שלחו בא דאסא שRIA תפנו עליה, לית מאן דיכיל לה לאחדרא לה לישנה, דהא מכל טריין לית לנו רשות.

מכאן וללה אלה אווי לך מואב, דהא ההוא דהוה מגן עלך, אטבר. ובגין כה מואב כיון דחמו דמגן דלהון אטבר, כדיין ויגר מואב מפני העם מאד. מי מאד, יתר ממומota.

כ' רב הוי. דהא כדיין איה הוה רב, ורב הוה זעיר, דכתיב (עובדיה א) הנה קטן נתניך בגויים. וישראל הוה רב באתר עשו, דכתיב ביה ורב. מי טעם. בגין דחמו דשלטו ישראל, עילא ותתא. דכתיב את כל אשר עשה ישראל לאמור. אשר עשה ישראל מבעי לייה, מי את כל. לאסガה עילא ותתא, עילא, דאיפלו משלטניהון רברבין ושלטניין דלעילא. ואיפלו משלטניהון רברבניין ושלטניין דלתתא. ועל דא את כל אשר עשה. ועל דא כי רב הוי, באתר דרב בוכרא קדיישא, דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל.

ואי תימא דקונדשא בריך הוא בעא הבי, ולאו מן דין. תא חוו, עשו קליפה הוה, וסטרא אחרא הוה. כיון (דף ג' ע"ב) דנפק קליפה ואת עבר, הא מוחא שכיחא (שפחה), ערלה קדמאה קאי לבר. ברית איהו (ס"א רב וועלאה) יקירה מכלא, ואיהו אתגלי לבר.

(במדבר כ"ב) **וַיֹּאמֶר מֹאֲב אֶל זָקְנֵי מִדְיָן עַתָּה יָלְחָנוּ וְגֹוּ.**
רַبִּי חִיא פָתַח, (זריריה ג) **וַיֹּאמֶר אֶת יְהוָשֻׁעַ הַפְּתָחֵן**
הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ יְיָ וְגֹוּ. **כַּמָּה אַיִת לֵיהּ לְבָרֶבֶשׂ,**
לְאִסְתְּמָרָא אָוֹרְחוֹי בְּהָאֵי עַלְמָא, **וְלִמְהָה בָּאָרֶחֶת קְשׁוֹט.**
בְּגַיִן דָּכֵל עַזְבָּדוֹי דָּבָר נְשָׁבֵתִיבֵין קְמִי מֶלֶכֶת, **וְרִשְׁימִין**
קְמִיה, **וּכְלָהוּ בְמִבְנִינָא.** **גַּטּוֹרִי תְּרָעֵי קְיִימִין וְסְהָדִין,**
קְיִימִי וְתְּבָעֵי דִּינָא תְּרִיסִין. **וְדִינָא קְיִימָא לְקַבְלָא**
סְהָדִותָא, **וְאַיְנוּ דְטַעַנָּנוּ טַעַנְתָּא מְרַחְשָׁן,** **וְלֹא יִדְעַ אֵ**
יְהָכוֹן מִימִינָא, **וְאֵם יְשָׁמְאָלוֹן מִשְׁמָאָלָא.**

דָּהָא כְּפָד רַוִּיחַ בְּגַי נְשָׁא נְפָקֵי מְהָאֵי עַלְמָא, **כַּמָּה אַיִנָוּן**
מַקְטְּרָגִין דְקִיְימִין קְמִיהוּ, **וְכַרְזִין נְפָקִין הָנוּ לְטָב**
הָנוּ לְבִישׁ, **כְּפּוּם מַה דְנַפְּקֵיק מִן דִינָא.** **דְתַבְנָא,** **בְּכַמָּה דִינִין**
אַתְּהָן בָּר נְשָׁבֵתִיבֵין עַלְמָא, **בֵּין בְּחִיוּי,** **בֵּין לְבָתָר.** **דָּהָא**
כָּל מְלוֹי בְּדִינָא אַיְפָוּן. **וְקוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא תְּדִיר בְּרַחְמָנוּ,**
וְרַחְמוֹי עַל כָּלָא, **וְלֹא בְּעֵי לְדִינָא בְּגַי נְשָׁא** **כְּפּוּם**
עַזְבְּדִיהָן, **דָּהָכִי אָמַר דָוד,** (תהלים קל) **אֵם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהָ**
יְיָ מֵי עַמּוֹד. **הַכָּא אַיִת לְאִסְתְּפָלָא,** **פִּיוֹן דָאָמַר אֵם עֲוֹנוֹת**
תִּשְׁמַר יְיָה, **אָמַאי יְיָ (ד"א אָדָני).**

אֵלָא, **תִּלְתָּה דְרַגִּין דְרַחְמִי אָדָבָר דָוד הַכָּא.** **אֵם עֲוֹנוֹת**
תִּשְׁמַר יְהָ, **אֵם חֹבֵין סְגִיאָן,** **עַד דְסָלָקִין לְעַילָא**
לְגַבְיִ אָבָא וְאָמָא, **הָא יְיָ (ד"א אָדָני) דָאִיהוּ רַחְמִי.** **וְאֵי שָׁמָא**

דא, אף על גב דאייה רחמי, יתעד בדינא וכל דראין אסתימנו בדינא, דראא חדא אית דגהדר לגביה, דכל אסותין מיביה נפקין, איהו יהוס עלהן, ומאן איהו, מי. מ"י יעמוד ודהי. מ"י ירפא לך. (במה דעתך אמר (aicah b) כי-גדול כים שברך מי ירפא לך) ועל דא יה ז (ד"א אדרני) אי אלין שמהן יסתמן ממן, מ"י יעמוד, דכל ארוחין דתינוי בתא פתייחן מגיה.

תא חזוי, יהושע בן יהוץדק צדיק גמור הויה, גברא דהוה עאל לפני לפנים, דעילויהו למתיבתא דראקייע. אתכנשו כל בני מתיבתא תמן, לעיני בא בדיניה. וכך ארחווי דההוא מתיבתא דראקייע, פד עילוי ליה לדינא, ברוזא נפיק ואكريז, כל בני מתיבתא עולו לאדרא טמירא, ובוי דין מא מתבונש.

וההוא רוחא דבר נש סלקא על ידי דתרי מממן, כיון דعال, קרייב לגבי חד עמודא דשלחו בא מלחתא דקיימה תמן, מואגלים ברוחא דאוירא דבשביב בההוא עמודא, וכמה איפון דסלקין לוון תמן. מ. בגין דכל איפון דמשתדל באורייתא, ומה חדש בה חודשין, מיד אכתוב לגבי בני מתיבתא איפון מלין, בדין כל איפון בני מתיבתא אתה למחמי ליה. איפון תרין מממן נפקין, וסלקין ליה לההוא מתיבתא דראקייע, מיד קרייב לגבי ההוא עמודא, דאגלים תמן.